Maastricht University

Faking good, bad, and ugly: malingering in forensic psychiatric inpatients

Citation for published version (APA):

Cima - Knijff, M. J. (2003). *Faking good, bad, and ugly: malingering in forensic psychiatric inpatients*. [Doctoral Thesis, Maastricht University]. Universiteit Maastricht. https://doi.org/10.26481/dis.20030528mc

Document status and date:
Published: 01/01/2003

DOI:
10.26481/dis.20030528mc

Document Version:
Publisher's PDF, also known as Version of record

Please check the document version of this publication:

• A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
• The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
• The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

Link to publication

General rights
Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

• Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
• You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
• You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the “Taverne” license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy
If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

Download date: 17 Apr. 2024

STELLINGEN

behorende bij het proefschrift

FAKING GOOD, BAD, AND UGLY: Malingering in forensic psychiatric inpatients

Maaike Cima, 28 mei 2003

1. Dissociatieve symptomen komen inderdaad vaak voor onder mannelijke forensische patiënten, maar zij houden in die populatie eerder verband met executieve dysfuncties dan met traumatische jeugdervaringen *(Cima et al., 2001)*.

2. Het zogenaamde "rebound effect" van gedachtenonderdrukking is dermate robuust dat men de afwezigheid ervan als een indicator van "fake good" kan beschouwen *(dit proefschrift)*.

3. De beste manier om op eervolle wijze door dit leven te gaan, is door te zijn wie we graag willen zijn *(Socrates, 470-399 B.C.)*.

4. "A truth told with bad intent beats all the lies you can invent" *(William Blake)*

5. Dansen is gezond voor de hersenen en daarmee voor het gestel.

6. Het ontbreken van standaard richtlijnen voor het schrijven van een forensisch-psychiatrisch rapport, leidt tot ondermaatse deskundigenberichten *(dit proefschrift)*.

7. Na het plegen van een misdrijf, is het niet aan te raden delictgerelateerde amnesie te claimen *(reactie op Candel, 2003; dit proefschrift)*.

8. Voor Volkert: Als je maar zegt een moeilijke jeugd te hebben gehad en daarbij ook nog dissocieert, word je vanzelf wel verminderd toerekeningsvatbaar verklaard.

9. In de forensische context, treden zowel malingering als supernormaliteit op. Het is daarom zaak beide vormen van simulatie, onderwerp van psychodiagnostisch onderzoek te maken *(dit proefschrift)*.

10. Voorspellingen gebaseerd op een klinisch oordeel leiden tot minder betrouwbare resultaten dan voorspellingen gebaseerd op instrumenten die factoren meten waarvan bekend is dat ze met crimineel gedrag samenhangen *(Lidz, Mulvey & Gadner, 1993)*.

11. De visie dat de hersenen zich onder invloed van omgevingsfactoren tot een "criminal mind" kunnen ontwikkelen, doet vermoeden dat tot een bepaalde leeftijd de hersenen nog gevoelig genoeg zijn om deze ontwikkeling te keren.